

Brüssel, 8. mai 2025
(OR. en)

8570/25

Institutsioonidevaheline
dokument:
2023/0158 (CNS)

FISC 109
UD 102
ECOFIN 500
MI 278
COMER 73

MÄRKUS

Saatja: Nõukogu peasekretariaat

Kuupäev: 8. mai 2025

Saaja: Nõukogu

Teema: Eelnõu: direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ käibemaksunormide osas, mis on seotud maksukohustuslastega, kes teevad võimalikuks imporditud kaupade kaugmüügi, ning kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi erikorra ja impordikäibemaksu deklareerimise ja tasumise erikorra kohaldamisega

– Üldine lähenemisviis

= Kompromisstekst

Delegatsioonidele edastatakse eespool nimetatud direktiivi puudutav eesistujariigi kompromisstekst.

Eelnõu

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ käibemaksunormide osas, mis on seotud maksukohustuslastega, kes teevad võimalikuks imporditud kaupade kaugmüügi, ning kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi erikorra ja impordikäibemaksu deklareerimise ja tasumise erikorra kohaldamisega

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust¹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

¹ ELT C , , lk .

² ELT C , , lk .

- (1) On tõendatud, et impordi ühe akna süsteemi (IOSS) kasutamine hõlbustab impordiga seotud käibemaksukohustuste täitmist ja kindlustab täitmise suurema määra ning tagab seeläbi, et ei teki ELi varusid kahjustavaid konkurentsimoonutusi, mida põhjustab vähem tõhus maksukogumine kolmandatest riikidest pärit väikese väärtusega saadetiste impordilt ELi tarbijatele. Pidades silmas impordi eksponentsiaalset kasvu, on vaja IOSSi kasutamist veelgi stimuleerida. Seega tuleks selle eesmärgi saavutamiseks reeglina kohustada kauplejaid, kes ei ole IOSSis registreeritud, kuid teevad IOSSi kohaldamisalasse kuuluvaid tarneid, tasuma impordikäibemaksu ja käibemaksu imporditud kaupade kaugmüügilt kaupade lõppsihtkohaks olevates liikmesriikides, mis eeldaks ettevõtja registreerimist kõigis nendes liikmesriikides.
- (2) Selleks et kaitsta liikmesriikide maksutuluseid, peaksid kauplejad, kelle asukoht ei ole liidus ja kes ei kasuta IOSSi, olema kohustatud määrama maksuesindaja, kes võtab enda kanda kõik käibemaksukohustused, mis on seotud kõigi tingimustele vastavate impordisaadetistega. Seda kohustust ei tuleks siiski kohaldada, kui kaupleja asukoht on komisjoni rakendusotsuses (EL) 2021/942³ loetletud riigis, millega liit või impordi liikmesriik on sõlminud vastastikuse abi lepingu. Täitmise tagamise tõhustamiseks on maksuesindaja kasutamise kohustuse rakendamine seega asjakohane ja proportsionaalne alternatiiv tarnijate või eeldatavate tarnijate jaoks, kelle asukoht ei ole liidus ja kes ei kasuta IOSSi.

³ Komisjoni 10. juuni 2021. aasta rakendusotsus (EL) 2021/942, millega kehtestatakse nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ rakenduseeskirjad seoses nende kolmandate riikide loetelu koostamisega, millega liit on sõlminud vastastikuse abi lepingu, mis on oma ulatuselt sarnane nõukogu direktiivi 2010/24/EL ja nõukogu määruse (EL) nr 904/2010 kohaste lepingutega.

- (3) Käibemaksu tasumise eesmärgil sellise maksuesindaja määramise tingimused tuleks seega viia kooskõlla väljaspool ELi asuvate kauplejate kohustusega määrata IOSSi kasutamiseks vahendaja, et tagada võrdsed tingimused käibemaksu kogumiseks tingimustele vastava imporditud kaupade kaugmüügi pealt. Sellest tulenevalt oleksid teatavad väljaspool ELi asuvad tarnijad või eeldatavad tarnijad kohustatud omama maksuesindajat nii impordi kui ka imporditud kaupade kaugmüügi jaoks igas liikmesriigis, kus sellised tarned toimuvad. Kuna aga impordi liikmesriik ja imporditud kaupade kaugmüügi liikmesriik on juhul, kui IOSSi ei kasutata, sama liikmesriik, ei pruugi olla vaja määrata selles konkreetses liikmesriigis kahte erinevat maksuesindajat.
- (4) Juhul kui IOSSi ei kasutata, kogub tingimustele vastavalt saadetistelt impordikäibemaksu otse kaupade lõppsihtkohaks olev liikmesriik, mis on liikmesriik, kus import aset leiab. Kui aga IOSSi kasutatakse, on import impordikäibemaksust vabastatud ning tarnija kogub käibemaksu imporditud kaupade kaugmüügilt ja maksab selle oma registreerimisliikmesriigile, kes edastab käibemaksu asjaomasele tarbimisliikmesriigile. Seda olukorda tuleks seega arvesse võtta, kui kehtestatakse tingimused maksuesindaja määramiseks juhul, kui IOSSi ei kasutata. Kui kehtestatakse tingimused vahendaja määramiseks juhul, kui IOSSi kasutatakse, on liikmesriikidel lubatud nõuda tagatist, mis on piisavad ning proportsionaalsed vahendamisse puutuvate subjektide ja tehingutega seotud riskidega.

- (5) Kaudsetel tolliesindajatel on märkimisväärne roll saadetiste impordiga seotud menetlustes. Kuigi nende ülesanded on peamiselt seotud tollieeskirjadega, võib neil olla aktiivne roll selle tagamisel, et impordilt kogutakse käibemaksu. Praegu on see võimalik, kui kaudne tolliesindaja on määratud impordikäibemaksu tasumise eest vastutavaks isikuks. IOSSi kasutamise stimuleerimise lähenemisviisi kohaselt võiks aga kaudset tolliesindajat pidada vastutavaks impordikäibemaksu tasumise eest, kui ta tegutseb impordikäibemaksu tasumise eest vastutava isiku maksuesindajana. Kuna maksuesindajana tegutsemine on kaudse tolliesindaja jaoks võimalus, kuid mitte kohustus, on asjakohane võimaldada liikmesriikidel impordikäibemaksu tasumise tagamiseks näha ette, et kaudsed tolliesindajad, kes ei tegutse maksuesindajana, on impordikäibemaksu tasumise eest solidaarselt vastutavad. Lisaks sellele peaks liikmesriikidel olema võimalik näha ette, et impordikäibemaksu tasumise eest vastutavad solidaarselt muud isikud, näiteks isikud, kes vastutavad tollivõla tasumise eest tollieeskirjade eiramise korral.

- (6) IOSSI kasutamise stimuleerimise lähenemisviisi kohaselt vastutab impordikäibemaksu tasumise eest süstemaatiliselt tarnija või eeldatav tarnija. Järelikult, kui tarnija, eeldatav tarnija ja asjakohasel juhul nende määratud maksuesindaja või isik, keda saab pidada impordikäibemaksu tasumise eest solidaarselt vastutavaks, ei järgi nõudeid, ei lubata kaupa vabasse ringlusse. Selleks et vältida kliendi jaoks negatiivseid tagajärgi, mis tulenevad sellest, et käibemaksu tasumise eest vastutavad isikud ei täida nõudeid, võivad liikmesriigid lubada, et soetaja tasub oma nõusolekul tarnija või eeldatava tarnija poolt tasumisele kuuluva impordikäibemaksu, kui viimased ei täida registreerimis- ja maksekohustusi ning kui tarnija või eeldatav tarnija ei ole impordi hetkel tollideklaratsiooni esitavale isikule teada. Liikmesriikidel peaks siiski olema võimalik kehtestada selle võimaluse kohaldamiseks asjakohased tingimused ja menetlused, et vältida olukorda, kus impordikäibemaksu tasumine soetaja poolt vähendaks IOSSI kasutamise stimuleerimiseks kavandatud meetme tõhusust. See makse ei tohiks piirata soetaja võimalust nõuda asjaomase tsiviilõiguse alusel tarnijalt või eeldatavalt tarnijalt impordikäibemaks tagasi. Kuna kõnealuse võimaluse eesmärk on ületada raskused, mis tulenevad impordisaadetiste puhul üleminekust soetaja vastutusele tarnija vastutusele, peaks komisjon hindama, kas on põhjendatud nende õigusnormide säilitamine pärast tollireformi lõpuleviimist.
- (7) XII jaotise 7. peatükis sätestatud erikorra näha ette, et nõuetele vastava imporditud kaupade kaugmüügi korral vastutab impordikäibemaksu tasumise eest soetaja. See on vastuolus eesmärgiga kanda vastutus üle soetajalt tarnijale või eeldatavale tarnijale ning panna neile süstemaatiline kohustus tasuda kõnealuste kaupadega seotud impordikäibemaksu. Isegi juhul, kui impordikäibemaksu tasub soetaja, jääb põhimõtteliselt vastutavaks tarnija või eeldatav tarnija. Seetõttu ei tuleks erikorda enam kohaldada ja see tuleks välja jätta.

- (8) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta⁴ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate liikmesriigi õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et nimetatud dokumentide esitamine on põhjendatud.
- (9) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt ühtse käibemaksukohustuslasena registreerimise kontseptsiooni edendamist liidus, saab saavutada ainult liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (10) Seepärast tuleks direktiivi 2006/112/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

⁴ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

Direktiivi 2006/112/EÜ muudatused, mis jõustuvad 1. juulil 2028

Direktiivi 2006/112/EÜ muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikkel 201 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 201

Impordil tasub käibemaksu isik või tasuvad käibemaksu isikud, kelle impordi liikmesriik on määranud isikuteks, kes on kohustatud käibemaksu tasuma või keda ta sellisena tunnustab.

Erandina esimesest lõigust on impordikäibemaksu kohustatud tasuma tarnija või asjakohasel juhul artikli 14a lõike 1 kohaselt eeldatav tarnija, kes tegeleb kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügiga, mille suhtes saaks kohaldada XII jaotise 6. peatüki 4. jaos sätestatud erikorda.

Kui teises lõigus osutatud tarnija või eeldatava tarnija asukoht ei ole ühenduses, vaid kolmandas riigis, millega liit ega impordi liikmesriik ei ole sõlminud vastastikuse abi lepingut, mis oma ulatuselt sarnaneks nõukogu direktiivis 2010/24/EL ja määruses (EL) nr 904/2010 sätestatuga, määrab see isik impordikäibemaksu tasumise eest vastutavaks isikuks impordi liikmesriigis asuva maksuesindaja.

Kui kaupade import on vastavalt artikli 143 lõike 1 punktile ca maksust vabastatud, siis kolmandat lõiku ei kohaldata.“

- 2) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 201a

Ilma et see piiraks artikli 201 teise ja kolmanda lõigu kohaldamist ning juhul, kui isikud, kes on kohustatud tasuma impordikäibemaksu, ei täida [...] oma nimetatud lõikudest tulenevaid maksukohustusi, võivad liikmesriigid vastavalt nende poolt kehtestatud tingimustele ja korrale lubada soetajal maksta impordikäibemaksu, mida nimetatud isikud on kohustatud tasuma.“

- 3) Artikli 204 lõike 1 teist lõiku muudetakse järgmiselt:

„Kui maksustatava tehingu sooritab maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liikmesriigis, kus käibemaks tasumisele kuulub, ja tema asukohariigiga puudub juriidiline vastastikust abi käsitlev kokkulepe, mis oma ulatuselt sarnaneb nõukogu direktiivis 2010/24/EL ja määruses (EL) nr 904/2010 sätestatuga, võivad liikmesriigid samuti ette näha, et isikuks, kes on kohustatud käibemaksu tasuma, on ühendusevälise maksukohustuslase määratud maksuesindaja.“

- 4) Artikli 204 lõike 1 kolmanda lõigu järele lisatakse järgmine lõik:

„Erandina esimesest ja teisest lõigust, juhul kui maksukohustuslane on vastavalt artikli 201 kolmandale lõigule kohustatud määrama maksuesindaja, määrab maksukohustuslane maksuesindaja isikuks, kes on kohustatud tasuma käibemaksu kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügilt, mille suhtes saaks kohaldada XII jaotise 6. peatüki 4. jaos sätestatud erikorda.“

- 5) Artikli 205 esimese lõigu järele lisatakse järgmine lõik:

„Artikli 201 teises ja kolmandas lõigus nimetatud juhul võivad liikmesriigid samuti ette näha, et impordikäibemaksu tasumise eest vastutab solidaarselt mõni muu isik peale soetaja ja isiku, kes on kohustatud käibemaksu tasuma.“

- 6) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 205a

Komisjon esitab liikmesriikide esitatud teabe põhjal hiljemalt [31. märtsiks 2032] nõukogule hindamisaruande artikli 201 teise, kolmanda ja neljanda lõigu, artikli 201a, artikli 204 lõike 1 neljanda lõigu ja artikli 205 teise lõigu sätete toimimise kohta, sealhulgas nende mõju kohta siseturu toimimisele, hindab artikli 201a ja artikli 205 teise lõigu allesjätmise vajadust ning esitab vajaduse korral asjakohase seadusandliku ettepaneku.“

- 7) XII jaotise 7. peatükk jäetakse välja.

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad hiljemalt 30. juuniks 2028 käesoleva direktiivi artikli 1 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad kõnealuseid norme alates 1. juulist 2028.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste normide teksti.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*